

ROMÂNIA

Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro

Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic,
analiză acte normative, relații externe și comunicare

Tribunalul București

Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE NR. 21547 / 3 JUN. 2026

DOMNULE PREȘEDINTE,

Instituția Avocatul Poporului, cu sediul în str. George Vraca nr. 8, sector 1, mun. București, Cod de înregistrare fiscală 9766550, telefon: 021-312.71.01, fax: 021-312.49.21, www.avp.ro, e-mail: avp@avp.ro, reprezentată legal prin Avocatul Poporului, doamna Renate Weber, în numele și pentru petiționarul _____, cu domiciliul în _____, mun. București, cu reședința și adresa aleasă pentru comunicarea actelor procedurale în _____ în calitate de reclamant, în contradictoriu cu

Direcția Generală de Impozite și Taxe Locale Sector 4 (denumită în continuare D.G.I.T.L. S4), reprezentată de Director general Daniela Tudose, cu sediul central situat în Bd. Metalurgiei, nr. 12-18, Grand Arena, et. 1, Sector 4, mun. București, e-mail: office@taxeimpozite.4.ro, tel. 021/9441, în calitate de pârâtă, în temeiul dispozițiilor art. 96 alin. (1), art. 100 alin. (1) și art. 109 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 13 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, și ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București și a Regulamentului anexat acestei hotărâri, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm ca, prin hotărârea pe care o veți pronunța să admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată și, în consecință:

- să constatați refuzul autorității locale, D.G.I.T.L. S4, de a scuti de la plata taxei de dezvoltare urbană pe reclamant, care deține în proprietate, un autoturism, înregistrat fiscal pe raza teritorială a Sectorului 4, pe care îl parchează în județul de reședință, situat în Județul Cluj;
- să obligați D.G.I.T.L. S4 la acordarea scutirii solicitată de către reclamant, domnul _____ în acord cu dispozițiile art. 3 alin. (6) lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată prin H.C.L. nr. 238/2025 și, în consecință, anularea taxei de dezvoltare urbană impusă acestuia și a dobânzilor și penalităților aferente,
- să dispuneți anularea Deciziei nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L. S4, pentru următoarele

MOTIVE PRIVIND PROMOVAREA ACȚIUNII ÎN CAUZĂ:

I. Scurt istoric al situației de fapt

Prin petiția înregistrată la Avocatul Poporului sub 7802/26.02.2026, repartizată Domeniului Proprietate, muncă, protecție socială, impozite și taxe, petentul ne-a sesizat în legătură cu posibila încălcare de Primăria Sector 4, municipiul București, a prevederilor de art. 52 și art. 56 din Constituția României, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și contribuțiile financiare.

Astfel, acesta și-a exprimat nemulțumirea față de faptul că Primăria Sector 4 i-a respins solicitarea privind acordarea scutirii de la plata taxei speciale pentru dezvoltare urbană pe care a formulat-o, deși a arătat că locuiește în județul Cluj, potrivit vizei de reședință pe care o deține și nu beneficiază de serviciul de parcare publică din Sectorul 4.

Ulterior, a înaintat dovada reședinței în Județul Cluj și o declarație pe propria răspundere că își parchează autoturismul la imobilul de reședință, petiție înregistrată sub nr. 10901/18.03.2026.

În urma demersurilor întreprinse de către instituția Avocatul Poporului prin adresa nr. 10901/30.03.2026, DGITL S4 a transmis, spre știință, Decizia nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, comunicată și petentului, decizia înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 15420/20.04.2026, prin care i s-a respins *contestația înregistrată la D.G.I.T.L. Sector 4* referitoare la anularea taxei speciale de dezvoltare urbană având în vedere că acesta nu locuiește în mun. București, sector 4 și nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa.

Așadar, D.G.I.T.L Sector 4 a apreciat cererea petentului prin care solicita acordarea scutirii de la plata taxei speciale pentru dezvoltare urbană (înregistrată pe platforma sub nr. 10434/19.01.2026 și denumită declarație pe propria răspundere) ca fiind o *contestație* la obligația fiscală instituită acestuia, astfel că a emis Decizia nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026 de respingere a așa zisei contestații (în fapt, fiind o cerere de scutire de la plata taxei de dezvoltare durabilă).

Față de decizia transmisă și instituției Avocatul Poporului, i s-au făcut cunoscute petentului, de către domeniul Proprietate, muncă, protecție socială, impozite și taxe, prevederile art. 15 alin. (l) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, și pe cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora Avocatul Poporului are competența de a sesiza instanța de contencios administrativ, iar în cazul în care apreciază că este necesară analizarea oportunității sesizării instanței de contencios administrativ, poate reveni la instituția Avocatul Poporului.

Astfel, prin petiția nr. 17084 din 4 mai 2026, domnul a revenit precizând că dorește analizarea oportunității sesizării instanței de contencios administrativ și, în cazul în care sunt necesare documente suplimentare, le poate pune la dispoziție.

Având în vedere acest aspect s-a propus rerepartizarea întregului dosar la Biroul contencios administrativ și juridic în vederea analizării posibilității promovării unei acțiuni în instanța de contencios administrativ.

Prin adresa nr. 17084/12.05.2026, i s-a solicitat domnului acordul expres în vederea analizării și promovării unei eventuale cereri de chemare în judecată și, totodată, transmiterea unor înscrisuri necesare în cauză. În data de 18.05.2026, prin adresa nr. 19157/2026, petentul și-a exprimat acordul în sensul solicitat.

II. Demersurile și constatările Avocatului Poporului ca urmare a controlului realizat în cauză

Instituția Avocatul Poporului a efectuat demersuri către Primăria Sectorului 4 București, prin care i s-a solicitat acesteia examinarea situației prezentate de către domnul față de împrejurarea că, deși acesta locuiește în județul Cluj, iar autoturismul înregistrat pe raza sectorului 4 este parcat la imobilul de reședință din Jud. Cluj, i se impune taxa de dezvoltare urbană percepută pentru toți proprietarii de autovehicule, care domiciliază în Sectorul 4 al Mun. București.

Primăria Sectorului 4 București nu a răspuns demersului întreprins de către instituția Avocatul Poporului, însă în data de 20.04.2026, sub nr. 15420, a fost înregistrată la instituția noastră Decizia nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026 D.G.I.T.L. S4, emisă de D.G.I.T.L. S4 cu referire la o așa-zisă contestație formulată de domnul , prin care acesta solicită anularea taxei speciale de dezvoltare urbană.

În Decizia nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026 D.G.I.T.L. S4 menționează că „deși Regulamentul nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, această condiție rezultă

din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care aceasta îl susține financiar.

Prin urmare, pentru a beneficia de scutire de la plata taxei, este necesară dovada deținerii sau folosinței unui spațiu de parcare situat efectiv pe raza Sectorului 4, care are o destinație reglementată conform documentațiilor de urbanism. Această cerință decurge din însăși finalitatea măsurii fiscale, și anume degrevarea presiunii asupra infrastructurii sectorului.”.

Raportat la dispozițiile art.3 alin. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată, apreciem că această interpretare a D.G.I.T.L. Sector 4 reprezintă un abuz de drept și un refuz în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

III. Argumentele de drept aduse în susținerea cererii de chemare în judecată, formulată de către Avocatul Poporului, în numele și pentru domnul

A. Cu privire la primele două capete ale cererii de chemare în judecată, respectiv constatarea refuzului autorității locale, D.G.I.T.L. S4, de a scuti de la plata taxei de dezvoltare urbană pe reclamant, care deține în proprietate, un autoturism, înregistrat fiscal pe raza teritorială a Sectorului 4, pe care îl parchează în județul de reședință situat în Județul Cluj, precum și obligarea D.G.I.T.L. S4 la acordarea scutirii solicitată de către reclamant, domnul _____, în acord cu dispozițiile art. 3 alin. (6) lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată prin H.C.L. nr. 238/2025 și, în consecință, anularea taxei de dezvoltare urbană impusă acestuia și a dobânzilor și penalităților aferente, precizăm următoarele:

(i) Din examinarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 București nr. 272/12.12.2024, se constată că:
„Art. 1. Se aprobă instituirea taxei speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București, pentru finanțarea serviciului de interes public local în vederea creșterii numărului de parcări publice de reședință, optimizarea mobilității urbane și scăderea poluării, conform Anexei la prezenta hotărâre.

Art. 2 (1) Taxa se aplică din data de 01.01.2025 pe o perioadă de 10 ani, tuturor persoanelor fizice sau juridice care au în proprietate un autovehicul aflat în evidențele Direcției Generale de Impozite și Taxe Locale Sector 4, sau în folosință, și care nu dețin în proprietate sau în folosință un spațiu având destinația de parcaj și prevăzut ca atare în autorizațiile de construire și/sau documentațiile de urbanism, pentru fiecare autovehicul în parte. (2) Plata taxei asigură serviciul de parcare fără achitarea tarifului aferent, în parcările publice, în parcările publice administrate de Sectorul 4 al Municipiului București, cu excepția celor prevăzute cu bariere sau alte elemente de restricționare a accesului.”.

De asemenea, ANEXA la H.C.L. nr. 272/12.12.2024 - Regulament privind stabilirea și aplicarea taxei speciale de dezvoltare urbană -, parte integrantă a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 București nr. 272/12.12.2024, prevede la art. 3 din Capitolul II privind Persoanele care datorează taxa de dezvoltare urbană următoarele: „(1) Deținătorii de autovehicule, aflate în evidențele Direcției Generale de Impozite și Taxe Locale Sector 4, care nu dețin un spațiu în proprietate sau în folosință pe durata întregului an calendaristic, având destinația de parcaj și prevăzut ca atare în autorizația de construire sau documentațiile de urbanism, datorează taxa de dezvoltare urbană. (2) Taxa datorată este în cuantum de 540 lei/an/autovehicul.”.

Precizăm că, taxa specială pentru dezvoltare urbană a fost indexată la începutul anului 2026, corespunzător ratei inflației pentru anul fiscal anterior, prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 București nr. 238/2026, cuantumul taxei fiind de 593 de lei în anul fiscal 2026, iar începând cu data de 01.04.2026, prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 București nr. 21/2026 această taxă s-a suspendat.

Totodată, la art. 3 alin. 6 din Anexa precitată, se menționează că: „Nu datorează taxa persoanele care îndeplinesc una dintre următoarele condiții: a) Dețin terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaj conform construire sau documentațiilor de urbanism, în condiții legale. b) Dețin contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcări publice. c) Dețin contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcări private. d) Dețin abonamente anuale achitate pentru locuri de parcare publice gestionate de Direcția Mobilitate Urbană Sector 4.”.

Potrivit celor comunicate de D.G.I.T.L. S 4, la adresa de web, <https://www.taxeimpozite4.ro/amunt-important-privind-taxa-speciala-pentru-dezvoltare-urbana/>, „Începând cu data de 08 ianuarie 2025, orice solicitare privind taxa specială pentru dezvoltare urbană, se va putea depune pe platforma online <https://start.ds4.ro/#:public/solicitari/dgitl> în secțiunea dedicată acestei noi taxe.”.

Astfel, domnul [redacted] a formulat trei sesizări/cereri pe platforma indicată, în vederea scutirii de la plata taxei speciale de dezvoltare urbană (înregistrate cu nr. 223657/09.10.2025, nr. 247828/12.11.2025 și nr. 10434/19.01.2026) motivând faptul că are reședința în alt județ (Cluj) și nu în Sectorul 4 al mun. București, unde acesta și-a înregistrat autoturismul pentru care solicită achitarea taxei de către autoritatea locală. Urmare a completării cererilor de scutire i s-au generat pe platformă declarațiile pe propria răspundere pe care le-a semnat, declarând astfel că își parchează autovehiculul înmatriculat pe raza sectorului 4 la locul de parcare al imobilului de reședință, respectiv pe raza jud. Cluj.

Ca urmare a celor sesizate pe aceeași platformă, a primit răspunsuri prin care i se aduce la cunoștință faptul că lucrarea dumneavoastră a fost soluționată nefavorabil, cu mențiunea că pentru a beneficia de scutite, este necesară dovada deținerii sau folosinței unui spațiu de parcare situat efectiv pe raza Sectorului 4 (...).

În urma răspunsurilor primite, domnul [redacted] a formulat o petiție la instituția Avocatul Poporului, înregistrată cu nr. 7802/26.02.2026, prin care a sesizat situația expusă mai sus, iar ulterior a înaintat dovada reședinței sale în Județul Cluj și o declarație pe propria răspundere din care rezultă că își parchează autoturismul la imobilul de reședință din jud. Cluj, petiție înregistrată sub nr. 10901/18.03.2026.

Ca urmare a acestor petiții instituția Avocatul Poporului a transmis adresa nr. 10901/30.03.2026 către Primăria Sectorului 4 București în vederea examinării situației descrise de petent.

În data de 20.04.2026, sub nr. 15420, a fost înregistrată la instituția noastră Decizia nr. II.A./70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L. S4 cu referire la o așa-zisă contestație formulată de domnul [redacted], prin care acesta solicită anularea taxei speciale de dezvoltare urbană.

Referitor la Decizia nr. II.A./70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L. S4, precizăm că, în conformitate cu prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură fiscală: „Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu.”.

Totodată, alineatul 2 al aceluiași articol precitat stipulează că: „Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. În lipsa unui act administrativ fiscal, devin incidente prevederile art. 8 alin. (1) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”.

Domnul [redacted] a formulat o cerere de scutire a taxei de dezvoltare urbană, și nu contestație la vreun act administrativ fiscal, cu toate acestea D.G.I.T.L. Sector 4 a apreciat această cerere de scutire ca fiind o contestație și, ca atare, a emis Decizia nr. II.A./70932 din 16 aprilie 2026 cu trimitere la dispozițiile art. 279, respectiv art. 281 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

Considerăm că, în mod eronat, D.G.I.T.L. S4. a apreciat cererea domnului [redacted] ca fiind o contestație atâta timp cât acesta nu a contestat vreun act administrativ fiscal și nu a fost formulată de către petent o contestație în acest sens potrivit Codului de procedură fiscală.

Este adevărat ca există o Decizie de impunere nr. 346372/23.09.2025, având ca obiect taxa de dezvoltare urbana referită, dar domnul [redacted] nu a formulat o contestație la acesta. Pentru a contesta decizia de impunere trebuia să acceseze alt câmp pe platforma online a autorității locale, să completeze un alt formular și să depună alte înscrisuri.

Prin urmare, în lipsa unui act administrativ fiscal, devin incidente prevederile art. 8 alin. (1) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare (astfel cum se prevede la art. 268 alin. (2) precitat).

În acest context facem precizarea că, în Decizia nr. II.A./70932 din 16 aprilie 2026, D.G.I.T.L. S4 menționează că „deși Regulamentul nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care aceasta îl susține financiar.

Prin urmare, pentru a beneficia de scutire de la plata taxei, este necesară dovada deținerii sau folosinței unui spațiu de parcare situat efectiv pe raza Sectorului 4, care are o destinație reglementată

conform documentațiilor de urbanism. Această cerință decurge din însăși finalitatea măsurii fiscale, și anume degrevarea presiunii asupra infrastructurii sectorului.”

Așadar, deși art.3 alin. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată, nu menționează în mod expres că locurile de parcare proprietate personală trebuie să fie situate pe raza Sectorului 4 pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei de dezvoltare durabilă, D.G.I.T.L. S4 respinge solicitarea petentului de a scutire a taxei speciale pentru dezvoltare urbană motivând că „pentru a beneficia de scutire de la plata taxei, este necesară dovada deținerii sau folosinței unui spațiu de parcare situat efectiv pe raza Sectorului 4”, deși textul de regulament în cauză nu prevede această mențiune.

De asemenea, în ceea ce privește cererea de scutire a domnului _____, D.G.I.T.L. Sector 4 în mod explicit menționează în decizie că: „în cazul în care autovehiculul este înregistrat în evidențele D.G.I.T.L. Sector 4, iar domiciliul persoanei fizice/ sediul sau punctul de lucru al persoanei juridice se află tot în Sectorul 4, se prezumă în mod rezonabil că parcare autovehiculului are loc pe raza sectorului, generând astfel presiune asupra infrastructurii locale. Din această perspectivă, doar deținerea unui loc de parcare pe raza Sectorului 4 poate justifica scutirea de la plată(...) întrucât spațiul de parcare invocat nu este situat pe raza Sectorului 4, cerința legală pentru acordarea scutirii nu este îndeplinită. Faptul că autovehiculul este înregistrat în evidențele D.G.I.T.L. Sector 4 și că domiciliul se află de asemenea în acest sector, generează o prezumție rezonabilă că parcare autovehiculului se realizează în Sectorul 4. Această prezumție poate fi înlăturată doar prin prezentarea unei dovezi contrare care, în speță, trebuie să se refere la existența unui spațiu de parcare corespunzător în Sectorul 4. În lipsa unei astfel de dovezi, cererea de scutire de la obligația de plată nu poate fi admisă.”

Față de interpretarea și aplicarea D.G.I.T.L. Sector 4, cu privire la respingerea cererilor de scutire de la taxa specială pentru dezvoltare urbană chiar dacă persoana în cauză deține terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaj în alt sector sau județ al țării, și nu pe raza teritorială a Sectorului 4 București, menționăm următoarele aspecte prezentate în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, în înțelesul acestei legi, termenul de taxă este definit ca fiind: „(...) sumă plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”.

De asemenea, conform art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale. (...) (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

Mai mult, art. 484 alin. (1)–(3) din Codul fiscal, dispune că: „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale. (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu”.

Pe dispozițiile mai sus menționate se întemeiază și prevederile H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată, care face trimitere la dispozițiile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și cele ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, potrivit acestor dispoziții legale precitate, taxele speciale se încasează numai de la persoanele care beneficiază efectiv de serviciile publice locale pentru care au fost instituite aceste taxe.

Raportat la cele de mai sus reiterăm faptul că însăși D.G.I.T.L. S4, în decizie menționează că *Regulamentul nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4*, dar, pentru a-și motiva decizia de respingere a cererilor de scutire de taxă, aceasta extrapolează interpretarea dispozițiilor legale în sensul că *această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar.*

Având în vedere cele de mai sus considerăm că această interpretare și aplicarea dispozițiilor Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 nr. 272/12.12.2024, modificată, reprezintă un abuz de drept și un refuz în accepțiune Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(ii) Constituția României consacră în articolul 52, un drept-garanție al cetățenilor de a se apăra în justiție în fața abuzurilor și prejudiciilor la care pot fi supuși în urma activității administrației publice. Acest articol este fundamentul instituției contenciosului administrativ.

Astfel, conform art. 52 alin. (1) din Constituția României *„persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.”*

Textul legal anterior menționat conturează o sferă largă a pretențiilor ce pot face obiectul unei acțiuni în contencios, menționând atât drepturile, cât și interesele legitime ale cetățenilor care au fost vătămate printr-un act administrativ.

Recunoașterea dreptului persoanei vătămate prin emiterea unui act administrativ în mod abuziv sau, dimpotrivă, prin refuzul autorității publice de a emite un act administrativ, are o dublă valență constituțională. Pe de o parte, regăsim exprimarea dreptului privind liberul acces la justiție, recunoscut inclusiv de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar, pe de altă parte, este asigurat controlul judecătoresc asupra activității administrative, acest control reciproc reprezentând însăși premisa separației puterilor în stat.

Totodată, prin art. 52 alin. (2) din Constituția României *„condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică”*, se face trimitere legea organică, respectiv la Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care transpun detaliat dispozițiile din legea fundamentală cu privire la noțiunea de act administrativ.

În dreptul actual, Legea contenciosului administrativ a clarificat delimitarea dintre cele două noțiuni, asigurând totodată căile de atac, dar și remediile pentru prejudiciile cauzate de acestea.

Potrivit dispozițiilor legale, prin nesoluționarea unei cereri se înțelege atât refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau de a emite un act, din partea autorităților publice (conduita activă de refuz), cât și nesoluționarea cererii sau emiterea unui act administrativ în termenul legal stabilit (conduita pasivă).

Având în vedere cele cuprinse în **Deciziei nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L S4, care reprezintă punctul de vedere exprimat de către D.G.I.T.L. Sector 4, respectiv impunerea taxei de dezvoltare urbană tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciu public local pentru care se percepe taxa, considerăm că această interpretare a dispozițiilor Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 nr. 272/12.12.2024, modificată, reprezintă un abuz de drept și un refuz în accepțiune Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

(iii) În jurisprudența sa¹, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, potrivit art.2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este *„exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane”*, excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările

¹ Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică din data de 14 februarie 2014, de Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

ulterioare ca fiind: „*exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor*”.

Din interpretarea prevederilor legale precizate, rezultă că, atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că *principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea, în acest sens și Hotărârea din 24 mai 2005, par. 96, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Buzescu c. României).*

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita D.G.I.T.L.S4, care refuză soluționarea favorabil a cererilor de scutire de la taxa specială pentru dezvoltare urbană chiar dacă persoana în cauză deține terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaj în alt sector sau județ al țării, și nu pe raza teritorială a Sectorului 4 București, apreciem că aceasta este una nelegală.

Nelegalitatea acțiunilor pârâtei reiese din modul în care aceasta își motivează refuzul de a rezolva cererile de scutire de taxă, extrapolând interpretarea dispozițiilor legale ale H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată, în sensul că deși prevederile Regulamentului anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, această condiție **rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar.**

Această interpretare care, are drept consecință încălcarea dreptului reclamantei, nu este în concordanță cu dispozițiile incidente, respectiv art. 484 alin. (3) din Codul fiscal, care dispune că „(3) **Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.**”.

Referitor la noțiunea de **refuz nejustificat**, așa cum a fost stabilit la nivel jurisprudențial, pentru a constitui un refuz nejustificat două condiții esențiale trebuie să fie îndeplinite: **în primul rând**, este necesară existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, și, **în al doilea rând**, refuzul trebuie să rezulte dintr-un exces de putere, respectiv, să fie emis prin încălcarea competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

În ceea ce privește prima condiție, în speță, existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, este necesară a fi analizată, din perspectiva celor exprimate de către D.G.I.T.L. S4 în decizia de respingere a așa zisei contestații (de fapt în realitate este un răspuns la solicitarea de scutire a taxei de dezvoltare urbană).

Astfel cum am arătat mai sus, D.G.I.T.L. S4 menționează că Regulamentul anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, dar, această interpretare a dispozițiilor legale în sensul că această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar, apreciem că reprezintă un refuz de a rezolva cererile de scutire de taxă conform legii.

Atitudinea D.G.I.T.L. S4 față de proprii petenți față de solicitarea acestora de scutire de taxă de dezvoltare urbană denotă refuzul constant acestui reprezentant al autorității publice de a-și îndeplini atribuțiile de rezolvare a acestor cereri, impunând plata acesteia tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa.

Referitor la cea de-a doua condiție, apreciem că motivarea cuprinsă în decizia emisă de către D.G.I.T.L. S4 cu privire la solicitarea petentului reprezintă un refuz de a rezolva cererile de scutire de taxă, **refuz dat cu exces de putere, în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin extrapolarea interpretării date dispozițiilor legale, astfel cum am arătat mai sus.**

În final, precizăm că, deși organele administrației publice au o anumită libertate de apreciere, acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege, iar instanțele de contencios administrativ au

competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

În acest sens, menționăm condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice care au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare faptul că: „O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discreționare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis.”.

Pentru considerentele mai sus arătate apreciem că impunerea taxei de dezvoltare urbană proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă unii dintre aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa și, mai mult, locuiesc în alt județ unde folosesc și parchează autoturismul înregistrat la D.G.I.T.L. Sector 4, apare ca fiind realizată cu încălcarea prevederilor legale de rang superior, și, totodată, reprezintă un abuz de drept.

Totodată, apreciem că refuzul de a acorda scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană, în condițiile legii, în situațiile indicate, reprezintă un refuz al autorității locale, în speță, D.G.I.T.L S4, în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

B. Cu privire la cel de-al doilea capăt al cererii de chemare în judecată, respectiv anularea Deciziei nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L S4, facem următoarele mențiuni:

Având în vedere că D.G.I.T.L. S 4 a emis o decizie la o contestație care nu a fost formulată de către petent și care conține și o serie de neconcordanțe, apreciem că acest act administrativ a fost nelegal emis.

Față de cele de mai sus facem precizarea că, potrivit art. 279 din Codul de procedură fiscală: „(1)Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă și cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul. (2)Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu soluționarea, datele de identificare ale contestatorului, numărul de înregistrare a contestației la organul de soluționare competent, obiectul cauzei, precum și sinteza susținerilor părților atunci când organul competent de soluționare a contestației nu este organul emitent al actului atacat. (3)Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei. (4)Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată și instanța competentă.”.

Totodată, menționăm faptul că decizia în cauză reprezintă un act administrativ fiscal în accepțiunea dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Codul de procedură fiscală, fiindu-i aplicabile prevederile art. 49 alin. (1) lit. b), respectiv c) din Codul de procedură fiscală potrivit căruia „(1)Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații: (...) b)nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent; c)este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.”.

Față de dispozițiile legale mai sus enunțate, cu privire la conținutul Deciziei nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L S4, facem precizarea că aceasta conține o serie de erori care conduc la lipsa unor elemente esențiale, cum ar fi numele corect al contribuabilului și codul numeric personal al acestuia, respectiv obiectul acesteia.

Astfel, în preambulul deciziei nu este indicat numărul de înregistrare a așa-zisei contestații, numărul de contestație din finalul acestei, respectiv nr. 43338/02.03.2026, care nu aparține domnului (astfel cum acesta menționează în acordul transmis).

Mai mult decât atât, deși se menționează că decizia se referă la contestația formulată de care solicită anularea taxei de dezvoltare urbană impusă de D.G.I.T.L S4, soluția deciziei face referire la contestația formulată de o altă persoană , indicând un CNP atribuit unei persoane de sex

feminin și indicând, astfel cum am arătat, un număr de contestație (43338/02.03.2026) care nu aparține domnului [redacted] (astfel cum acesta menționează în acordul transmis).

De asemenea, în cuprinsul deciziei precitate se face referire la o adresă emisă de Direcția Impozite și Taxe a Municipiului Craiova și achitarea unei taxe de parcare pe domeniul public în Craiova, or în prezenta cauză petentul are reședința în județul Cluj.

Totodată, perioada menționată în decizie, respectiv **01.01.2025-24.03.2026** pentru care D.G.I.T.L.S4 apreciază că domnul [redacted] datorează taxa de dezvoltare urbană nu are cum să fie imputată petentului, având în vedere că acesta a cumpărat autoturismul în cauză la data de **08.07.2025** și a solicitat înregistrarea fiscală în data de 12.09.2025.

De altfel, în decizia de impunere perioada de impozitare este 08.07.2025-31.12.2025, iar suma datorată este de 270 de lei, astfel că nici suma indicată în a Deciziei nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L.S4, respectiv de 446,73 de lei, nu este cea corectă.

Prin urmare, rezultă fără echivoc că actul administrativ fiscal, respectiv Decizia nr. II.A.a/70932 din 16 aprilie 2026, emisă de D.G.I.T.L.S4, este afectat de o gravă și evidentă eroare motiv pentru care apreciem că se impune anularea acesteia.

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

IV. Aspecte privind citarea părților și comunicarea actelor de procedură

Procedura de citare în acest dosar se va efectua exclusiv față de domnul [redacted] cu reședința și adresa indicată pentru comunicarea actelor de procedură în [redacted]

[redacted], în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în mod expres că petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate: „Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.”.

În drept,

Înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată pe dispozițiile în temeiul art. 1 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, coroborat cu art. 1 alin. (3), art. 11, art. 13 și art. 18 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București și a Regulamentului anexat acestei hotărâri, precum și art. 1 pct. 1, art. 49 alin. (1) lit. b), respectiv c) și art. 279 din Codul de procedură fiscală.

Probe,

În dovedirea celor susținute în cererea de chemare în judecată, **solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri**, pe care o considerăm pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, care se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii, în cadrul probei cu înscrisuri, **anexăm în copie certificată, înscrisurile identificate conform opusului întocmit în acest sens.**

De asemenea, în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 544/2004, cu modificările și completările ulterioare, **solicităm ca pârâta să depună la dosarul cauzei întreaga documentație care a stat la baza emiterii deciziei și implicit a refuzului de a rezolva favorabil cererile de scutire de taxă, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.**

Solicităm judecarea prezentei cauze și în lipsa părților, în temeiul art. 223 alin. (3), coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 3 (trei) exemplare, în original, împreună cu înscrisurile anexate, în copie certificată, unul pentru instanță și restul pentru comunicare către părți.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

R. P.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI